

Dhanakoli Chakkravah
March 19, 2014

พุทธรักษา ภาคເບີນສິນໄຟມືອ ພັນຍຸດັກດີ ຈັກກະພາກ ເຈົ້າຂອງກາພ ນວິຕ - ປີຢະດາ ຈີຣະວົງສປະກາ ສວນລີຫສີທີ່

เมื่อจ่ายหนี้ไม่ไหว ควรทำอย่างไร?

ชานันท์ ชื่นสุข - จุฬารัตน์ เหลืองประลิทวี รปภ.

ในสถานการณ์ที่รายได้ชักหน้าไม่ถึงหลัง หนี้สินพอกพูนขึ้นทุกวัน ลูกหนี้จำนวนไม่น้อยเลือกที่จะ **ยืมเงินจากญาติสนิท มิตรสหาย** และส่วนใหญ่ เมื่อใช้คืนไม่ได้ ก็จะมีปัญหาด้านความสัมพันธ์จนเข้าหน้ากันไม่ติด ขณะที่ บางคนเลือก**หนี้เจ้าหนี้** ทำตัวติดต่อไม่ได้ ซึ่งไม่เพียงทำให้ดอกเบี้ยทบทันไปเรื่อย ๆ แต่ยังนำมาสู่การฟ้องร้องดำเนินคดี และถูกยึดทรัพย์ อายัดเงินเดือนได้ และที่แย่สุดคือ เลือก**พึงพิงหนี้นอกระบบทั้งที่ดอกเบี้ยสูงมาก สุดท้ายต้องเข้าสู่ วงจรหนี้ไม่มีที่สิ้นสุด** แฉะบางคนยังลูกเจ้าหนี้คุกคามจนใช้ชีวิตปกติไม่ได้ ซึ่งทุกทางออกข้างต้นล้วนมีปัญหา เพราะเป็นการแก้ปัญหาระยะสั้น

คำแนะนำคือ เมื่อจ่ายหนี้ไม่ไหว ควรทำอย่างไร?

ลดรายจ่าย เป็นเรื่องที่ต้องร่วมกันแก้ปัญหาทั้งครอบครัวและเลือกจ่ายในรายการที่เหมาะสมกับรายได้ เช่น การทำอาหารทานกันเองแทนที่ออกไปทานนอกบ้าน และลดรายจ่ายจริงจัง ลงลึกไปถึงการเลือกเมนูเหมาะสมกับรายได้ ด้วย ซึ่งคนที่ผ่านพ้นวิกฤตินี้แล้วว่า ผักบุ้ง 1 กก ไช่ดาว 2 พอง คือกับข้าว 3 มื้อ เน้นซีอิ๊ว宦วยกพ้อไปได้

เพิ่มรายได้ แม้จะเป็นเรื่องยากในภาวะแบบนี้ แต่ถ้าไม่เลือกงานชนิด “อะไรที่ 2 มือนำทำได้ นับเป็นงานเป็นเงินทั้งนั้น” จะทำให้มีทางออกได้ไม่ยากนัก จากประสบการณ์ของลูกหนี้รายหนึ่งถูกให้ออกจากงาน แรก ๆ ก็ เศวตคัวง ช่วงกลางวันทำงานรับจ้าง รายได้ไม่น่นอน กลางคืนเย็บผ้าเข็ดเท้า ซึ่งงานฝีมือลักษณะนี้เป็น “งานอาชีวบำบัด” ที่ช่วยให้ตันนิ่ง เมื่อสติคุณใจได้ชีวิต

เริ่มเข้าที่ สัมภาษณ์งานที่ไหนก็มีสติ ไม่ถึง 6 เดือน เขาเกิดงานที่มีรายได้มั่นคง

ลดภาระหนี้สิน ทางออกที่ดีที่สุดคือ การเข้าไปปรึกษาเจ้าหนี้ เปิดใจ ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น แสดงความจริงใจและความตั้งใจ พร้อมให้ความร่วมมือเพื่อ แก้ไขปัญหาหนี้สินทุกวิถีทาง สิ่งเหล่านี้คือ “เครดิต” หรือความน่าเชื่อถือที่ เจ้าหนี้ให้คุณค่า ด้วยความพยายามเข่นนี้ แม้ยังจ่ายหนี้ไม่ได้เต็มที่ตามข้อตกลง ใหม่ แต่หากเจ้าหนี้จะส่งฟ้อง ยึดทรัพย์ ลูกหนี้กลุ่มนี้ก็จะอยู่กลุ่มที่จะถูกฟ้อง เป็นอันดับท้าย ๆ

ดังนั้น เมื่อมีปัญหาหนี้สินอย่าคิดคนเดียว การเปิดใจกับครอบครัว ให้ร่วมกันฝ่าฟันวิกฤตนี้ไปด้วยกัน การเข้าไปหาเจ้าหนี้ เพื่อแสดงความตั้งใจและ จริงใจ จะช่วยให้ทุกคนมีทางออกร่วมกัน ที่สำคัญ **อย่าเลือกงาน อย่างน้อยการ มีงานทำก็ทำให้เราไม่มีเวลาฟุ่มซ่าน และเม้งานนั้นอาจไม่เหมาะสมกับการศึกษา** ขอให้คิดว่า เราไม่ได้ทำงานนี้ตลอดไป บนความตั้งใจระดับนี้ วันหนึ่งเราต้อง ออกจากวิวนหนี้สินได้แนอน

ปรับโครงสร้างหนี้ : เปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส

คุณ ไทรราม รปท.

หลายคนสงสัยว่า เราจะเริ่มเจรจากับเจ้าหนี้เมื่อไรดี ... คำตอบคือ เมื่อเริ่มผ่อนไม่ไหวให้รีบติดต่อเพื่อปรับเงื่อนไขการผ่อนให้เหมาะสมกับรายได้ (ปรับโครงสร้างหนี้) และถึงเป็นหนี้เสียแล้วก็ยังจะจ่ายได้เช่นกัน

คำถามสำคัญคือ ทางเลือกการปรับโครงสร้างหนี้มีอะไรบ้าง?

ยืดระยะเวลาชำระหนี้ ทำให้ภาระการผ่อนต่อเดือนลดลง เช่น ถ้าเวลา ผ่อนที่เหลือ 4 ปี ขอยืดเป็น 5 ปี

พักชำระเงินต้น แต่ดอกเบี้ยยังผ่อนเหมือนเดิม เช่น เคยผ่อนเงินต้น 8,000 บาท + ดอกเบี้ย 12,000 บาท รวม 20,000 บาท ถ้าเจ้าหนี้อนุมัติ จะเหลือชำระแค่ 12,000 บาท ประมาณนี้ แต่ช่วงท้ายสัญญาจะต้องจ่ายเงินต้น ค้างจ่ายเป็นเงินก้อนใหญ่ (บลลุน) หรือเป็นหนี้นานขึ้น

ลดอัตราดอกเบี้ย ทำให้ค่างวดที่จ่ายต่อเดือนไปตัดลดเงินต้นได้มากขึ้น และ การลดดอกเบี้ยจะลดลงด้วย

ยก/ผ่อนปรนดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดให้สถาบันการเงิน (ส.ง.) คิดดอกเบี้ยปรับบนฐานของวงที่ผิดนัดชำระจริง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น จึงขอเจรจาได้

เพิ่มเงินทุนหมุนเวียน ธปท. สนับสนุนให้ สง. ให้สินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนใหม่แก่กิจการพื้นฐานดี โดยแยกการจัดซื้อสินเชื่อชนิดนี้ออกจาก

สินเชื่ออื่นซึ่งอาจจะเป็นหนี้เสียหรือ NPL ไปแล้ว ช่วยให้กิจการยังมีบัญชีสินเชื่อสถานะปกติไว้ใช้งานได้ โดยผู้กู้ต้องเตรียมข้อมูล เหตุผลและประมาณการรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าให้ ส. ประกอบการพิจารณาวงเงิน

เปลี่ยนหนี้ดอกแพงเป็นหนี้ดอกถูก เช่น หนี้บัตรเครดิตและบัตรกดเงินสดเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนที่ดอกเบี้ยสูง ควรเปลี่ยนเป็นสินเชื่อแบบมีกำหนดระยะเวลาชำระ (term loan) ที่ดอกเบี้ยถูกกว่ามาก

ปิดจบด้วยเงินก้อน หากลูกหนี้สามารถหาเงินก้อนได้ แม้จะไม่มากเท่ายอดหนี้ที่มีอยู่ ก็สามารถเจรจาขอ “ส่วนลด” ให้เพียงพอต่อการปิดหนี้จบทั้งบัญชีได้ จะได้หมดภาระค่างรายเดือนไปอีกหนึ่งก้อน

รีไฟแนนซ์ (refinance) คือการปิดวงเงินสินเชื่อจากเจ้าหนี้เดิมไปใช้สินเชื่อของเจ้าหนี้ใหม่ที่ให้เงื่อนไขดีกว่า

ทั้งนี้ ลูกหนี้มีสิทธิเจรจาในทางเลือกที่คิดว่าเหมาะสมกับตัวเองที่สุด โดยเจ้าหนี้จะพิจารณาอนุมัติจากอายุลูกหนี้ ประวัติการผ่อน ความสามารถในการชำระหนี้ ความจำเป็น และเกณฑ์ภัยในของแต่ละสถาบันการเงิน

หนี้บัตรเครดิต ไม่มีหลักประกันจริงหรือ?

ปริยดา อาสาภรณ์ - กัลยารัตน์ ศิริกัทรพิพิธ ธปท.

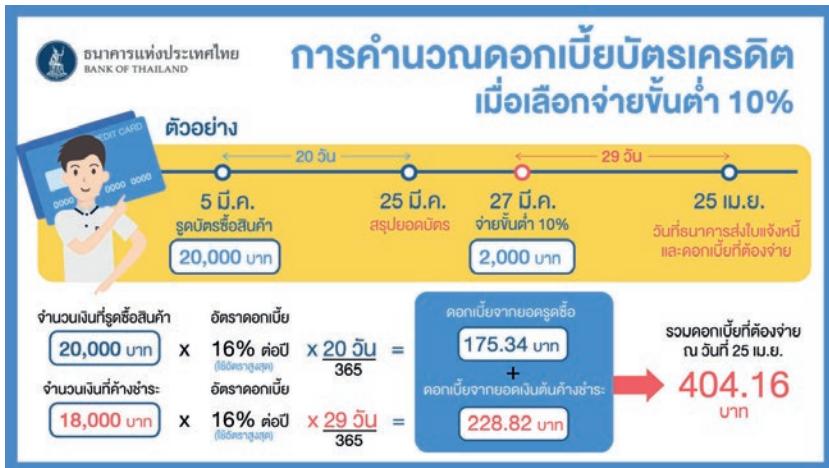
พวกราคจะปฏิเสธไม่ได้ว่า บัตรเครดิตที่เราถืออยู่มีขั้นตอนการสมัครที่แสนง่ายดาย สมัครแล้วยังได้รับ “สิทธิพิเศษและของแถม” มากมาย กระตุ้นให้คนจำนวนมากสมัคร แต่หลายคนไม่เคยศึกษาเงื่อนไขการใช้บัตร และที่พิเศษยิ่งกว่าคือ พอใช้บัตรเครดิตไปสักระยะ ยังมีเจ้าหน้าที่มาเสนอสินเชื่อเพื่อเสริมสภาพคล่องให้พร้อมใช้จ่ายต่อไปอีก และบางคนก็รับข้อเสนอ ... จากประสบการณ์แก้หนี้ฯ พบร่วมกับหนี้จำนวนไม่น้อยมักจะ

1. จ่ายแค่ขั้นต่ำ จนกลายเป็นภาระหนี้ก้อนโต ตัวอย่างเช่น

5 มีนาคม 2564 นาย A ใช้บัตรเครดิตซื้อของ 20,000 บาท โดยทุกวันที่ 25 เป็นวันปิดยอดของทุกเดือน ถ้าวันที่ 27 มีนาคม 2564 จ่ายขั้นต่ำ 10% เท่ากับ 2,000 บาท ในรอบบัญชีแรกจะยังไม่คิดดอกเบี้ย แต่ในรอบบัญชีถัดไปคือ 25 เมษายน 2564 ธนาคารจะจัดส่งใบแจ้งหนี้ โดยมีรายละเอียดยอดคงค้างและดอกเบี้ยอีกจำนวนหนึ่ง

$$\text{ดอกเบี้ยจ่าย} = (\text{เงินที่จ่าย} \times \text{อัตราดอกเบี้ยต่อปี} \times \text{จำนวนวัน}) / 365$$

ทั้งนี้ ดอกเบี้ยที่นำไปแจ้งหนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน (ภาพประกอบ)

ส่วนแรก ดอกเบี้ยที่คิดจากจำนวนเงินที่รู้ดซื้อสินค้า คือ 20,000 บาท โดยเริ่มนับจากวันที่รู้ดซื้อสินค้าจนถึงวันที่สรุปยอดรายการรวม 20 วัน (5 - 25 มีนาคม) ถ้าคิดที่อัตราดอกเบี้ยสูงสุด 16% เป็นเงิน 175.34 บาท

ส่วนที่สอง ดอกเบี้ยที่คิดจากยอดเงินต้นค้างชำระ คือ 18,000 บาท (20,000 บาท หัก 2,000 บาทที่จ่ายขั้นต่ำ) โดยคิดจากวันที่เราชำระไปคือ 27 มีนาคม ถึงวันปิดยอดรอบล่าสุดคือ 25 เมษายน รวม 29 วัน ถ้าคิดที่อัตราดอกเบี้ยสูงสุด 16% จะเป็นเงิน 228.82 บาท

หมายความว่า ในการผ่อนขั้นต่ำครั้งนี้ เราจะมีภาระหนี้จากการดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น **404.16 บาท** และถ้าไม่ทำอะไร เช่นหรือไม่ว่า เพียงเวลาไม่เกิน 1 วัน ดอกเบี้ยส่วนนี้จะเพิ่มขึ้นเท่ากับเงินที่รู้ดซื้อของเลยทีเดียว

2. ไม่จ่ายเพราะประเมินเจ้าหนี้ผิดไป คิดว่า เจ้าหนี้มีแค่สลิปเงินเดือนเป็นหลักฐาน ตอนนี้ออกจากการ โครงการติดตามหนี้ได้ ถ้าไม่รับโทรศัพท์เปลี่ยนเบอร์โทร-ชื่อ-ที่อยู่ แม้มีจดหมายทางสถานที่ไปที่อยู่ในทะเบียนบ้าน ถ้าไม่รับรู้เสียอย่าง โครงการทำอะไรได้ ... จริงหรือ?

เราต้องไม่ลืมว่า เจ้าหนี้บัตรเครดิตมีฐานข้อมูลลูกหนี้ เท็นพกติกรรม การเบี้ยวหนี้ของลูกหนี้มาบัญชีไม่ถ้วน มีนักกฎหมายและหน่วยงานติดตามทางหนี้ และสืบทรัพย์โดยเฉพาะ สุดท้ายเมื่อเจ้าหนี้สืบทรัพย์เจอ นำมาสู่การฟ้องร้อง และยึดบ้านในที่สุด โดยลูกหนี้อาจไม่เคยรู้ว่า มีทรัพย์ที่เป็นข้อตัวหรือทรัพย์มรดก เช่น ที่นาของพ่อแม่ ก็ถูกยึดได้ทั้งนั้น

บทสรุปที่ไม่สวยงามย่อมไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้น กลับเกิดขึ้นจริงได้ ผลจากการประมาทศักยภาพเจ้าหนี้กินไป อาจทำให้ครอบครัว และคนที่รักได้รับความเดือดร้อน ไม่มีที่อยู่อาศัย หรือไม่มีที่ทำมาหากิน

ดังนั้น เมื่อเป็นหนี้ควรจ่ายหนี้ให้ครบถ้วน หากรู้ตัวว่าเริ่มที่จะชำระบไม่ไหว ให้รับเข้าคุยกับสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้เพื่อเจรจาขอความช่วยเหลือ และหาทางออกในการแก้ไขหนี้ร่วมกัน สุดท้ายนี้ ขอให้เชื่อมั่นว่า ทุกปัญหามีทางออก เพียงท่านมีความตั้งใจและจริงใจที่จะชำระหนี้คืน หากมีข้อสงสัย โทรมาหาพวกราได้ที่ 1213 พวกราพร้อมช่วยทางออกให้ลูกหนี้สุดกำลัง

อย่าลืม

"มีหนี้ต้องแก้ไข เริ่มต้นใหม่อย่างยั่งยืน"

บทเรียนจากก้าวที่พลาดของคนเป็นหนี้

ชวนันท์ ชื่นสุข - อโนทัย พุทธารี รปท.

การจัดงานมหกรรมไก่ล่ำกลิ่นนี้บัตรเครดิตและสินเชื่อส่วนบุคคลทำให้กลุ่มงานแก้ปัญหาหนี้สินของประชาชน ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) มีโอกาสพูดคุยกับลูกหนี้โดยตรงเป็นจำนวนมากอย่างคาดไม่ถึง จึงเป็นโอกาสเรียนรู้จากก้าวที่พลาดของคนเป็นหนี้ฯ

คำตามแรก

พลาดแรก : ความไร้

เดียงสา ลูกหนี้ส่วนใหญ่
ไม่รู้ว่า ดอกเบี้ยบัตรเครดิต

“แพ้” ประเมินไม่ถูกว่า
“แพ้” เป็นอย่างไร และ

ไม่รู้ว่า ถ้าผิดนัดชำระหนี้ หรือจ่ายขั้นต่ำ จะถูกเรียกเก็บค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง
แต่ละเดือนจึงต้องจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยที่สูงให้กับเจ้าหนี้ จนหลายคนท้อ

ลูกหนี้ก้าวพลาด
ตรงไหน

พลาดที่สอง : โกรกภูมิแพ้การตลาด เริ่มจาก “แพ้” การตลาดของผู้ให้บริการทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการให้เช่าก่อน-จ่ายทีหลัง หรือตัดแต้มแลกส่วนลดเงินสดหรือแลกสินค้า และยัง “แพ้” ข้อเสนอดี ๆ เพื่อให้เปิดวงเงินสินเชื่อส่วนบุคคลแฉมไม่มีหลักประกันด้วย ยิ่งทำให้เรื่องเงินเป็นเรื่องง่าย อีกทั้งยัง “แพ้” ระบบการตลาดออนไลน์ที่เข้ามายั่วกิเลสได้ทุกเวลา ไม่เลือกสถานที่

สุดท้ายอาการภูมิแพ้ก็แสดงออกมาเป็นการใช้จ่ายเกินตัว และสะสมหนี้จนเกินกำลังจะชำระคืน

พลาดที่สาม : ไม่รู้หลักการบริหารเงิน 2 ข้อสำคัญ

ข้อแรก ลงทุนอะไรต้องให้คุ้มกับดอกเบี้ย ลูกหนี้จำนวนไม่น้อยใช้เงินกู้จากบัตรเครดิตไปซื้อสินค้า (ลงทุน) เพื่อขายทำกำไร โดยไม่รู้เลยว่าจะขายได้เมื่อไร ในราคาเท่าไร ขณะที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงถึง 16%

ข้อสอง ต้องระวังไม่ให้เกิด **Maturity mismatch** หรือการนำสินเชื่ออายุสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ระยะยาว (อาทิ สร้างบ้าน) ย่อมมีโอกาสสูงที่ลูกหนี้จะหมุนเงินไม่ทัน ลูกหนี้จำนวนหนึ่งจึงใช้สินเชื่อส่วนบุคคลที่ดอกเบี้ยสูงถึง 25% ซึ่งเป็นสินเชื่อระยะสั้นเพื่อเสริมสภาพคล่องมาสร้างบ้าน ทั้งที่ควรขอสินเชื่อระยะยาวที่ผ่อนได้นานและดอกเบี้ยต่ำกว่า หรือลดขนาดบ้านหรือค่อย ๆ ทยอยต่อเติมบ้านก็ได้ สุดท้ายเมื่อผ่อนชำระหนี้ไม่ได้ กลายเป็นหนี้เสีย และเมื่อลูกหนี้กับเจ้าหนี้ตกลงกันไม่ได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ทำให้เจ้าหนี้ต้องฟ้องดำเนินคดีสุดท้ายถูกบังคับคดียึดทรัพย์หรืออายัดเงินเดือน

พลาดที่สี่ : อยากรีชีวิตที่พร้อมแต่การทำงาน-การเงินยังไม่มั่นคง

กล่าวคือ เด็กรุ่นใหม่จำนวนไม่น้อยพอเริ่มทำงานมีเงินเดือนเป็นของตัวเองก็อยากรีบอนโด มีรถ ซึ่งเป็นสิ่งที่น้อยคนจะสามารถซื้อหาได้ด้วยเงินสด จึงเริ่มเป็นหนี้ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยลืมคิดไปว่า การผ่อนของที่มีราคาน่าดึงดูด ต้องใช้เวลาหลายปี แต่งานที่เราทำอาจไม่มั่นคง เงินออมก็น้อย และอาจเกิดอุบัติเหตุชีวิตขึ้นได้เมื่อไรก็ได้ โอกาสผ่อนได้ไม่จบย่อมมีสูง

ขณะเดียวกัน ด้วยพลังความมุ่นมั่นแบบไม่กลัวอะไรของคนวัยนี้ ทำให้หลายคนทุ่มหมดหน้าตัก คือเหลือเงินใช้ส่วนตัวไม่มาก อาศัยการรู้ดูบัตรเครดิต หรือขอสินเชื่อส่วนบุคคลมาใช้จ่าย สุดท้ายเมื่อสภาพคล่องสะดูด ต้องกลับไปเป็นหนี้เสีย¹ เสียประวัติด้านการเงิน ไม่สามารถขอสินเชื่อได้อีกในอนาคต และหลายคนถูกอยัดเงินเดือน 喪ผลกระทบต่อหน้าที่การทำงาน เพราะที่ทำงานหลายแห่งไม่รับบุคคลที่ถูกอยัดเงินเดือนเข้าทำงาน ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้ตัวเอง และครอบครัวเป็นอย่างมาก

คำถามต่อมา

การทำให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เจรจาตกลงกันได้เป็นสิ่งจำเป็น
เร่งด่วน ปัจจุบันสถาบัน

การเงินต่างมีโปรแกรม

ช่วยเหลือหลายรูปแบบสำหรับลูกหนี้ที่มีปัญหาการผ่อนชำระ ลูกหนี้จึงควรเปิดใจเข้ามาเจรจากับเจ้าหนี้ดีกว่าการหลบเลี่ยง เพราะจะนำมาสู่การฟ้อง

¹ ลูกหนี้จำนวนมากไม่รับผลกระทบต่อมาของการเป็นหนี้เสียหรือ NPL และทำให้ชะล่าใจ กล่าวคือ ทันทีที่เป็น NPL หรือค้างชำระเกิน 90 วัน ความน่าเชื่อถือหรือเครดิตลูกหนี้จะเสียหาย เพราะลูกหนี้จะมีรหัสติดใบบัญชีดังกล่าวบนบัญชีของธนาคารทันที เมื่อเจ้าหนี้รายอื่นเข้ามาตรวจสอบประวัติจะทราบทันทีว่า ลูกหนี้รายนี้เคยมีประวัติเป็นหนี้กินกว่า 90 วัน ที่สำคัญ แม้เป็น NPL แค่เดือนเดียว แต่ประวัติในเดือนที่เป็น NPL นั้นจะอยู่ในระบบต่อไปอีก 3 ปี จึงจะถูกลบออกไป ทำให้เสียโอกาสในการขออุดหนุงจากเจ้าหนี้ในระบบ การเงินไปอย่างน้อย 3 ปี และยังเป็นกรณีเช่นี้อีก 3 ปี แล้วยังเป็นกรณีเช่นี้อีก 3 ปี ทันทีที่ลูกหนี้ถูกจัดเป็น NPL เจ้าหนี้มีสิทธิดำเนินการคืนได้ทันที (ผู้เชยิญ ขอบคุณสุรพล โภกาลสกุล ผู้จัดการใหญ่ บริษัท ข้อมูลเครดิต แห่งชาติ จำกัด ที่กรุณารอท่านข้อความให้ถูกต้องและชัดเจนขึ้น)

ดำเนินคดีต่อศาล ซึ่งทำให้การเจรจา หาข้อยุติยากยิ่งขึ้น เพราะต่างขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกันแล้ว

ขณะเดียวกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยพร้อมสนับสนุนการเจรจาระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นช่อง “ทางด่วนแก้หนี้” “คลินิกแก้หนี้” และ “การจัดงานมหกรรมไก่ล่ำเกลี่ยหนี้ออนไลน์” ซึ่งเป็นกิจกรรมระยะสั้น โดยการสนับสนุนของกระทรวงยุติธรรม และสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อดูแลลูกหนี้เฉพาะกลุ่มเป็นระยะ ^๑ โดยงานนี้มีความพิเศษคือ ลูกหนี้ที่ถูกพิพากษาแล้ว ยึดทรัพย์ ขายทอดตลาด ซึ่งปกติจะไม่มีสิทธิกลับมาเจรจา กับเจ้าหนี้อีก แต่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย จะเปิดโอกาสให้ลูกหนี้กลุ่มนี้ได้กลับมาเจรจา กับเจ้าหนี้อีกรัง พร้อมสิทธิประโยชน์พิเศษที่เจ้าหนี้เสนอให้ และเนื่องจากงานนี้เป็นกิจกรรมหมุนเวียน จึงขอให้ผู้สนใจติดตามผ่านสื่อต่าง ๆ หรือ www.1213.or.th หรือสอบถามมาที่เบอร์โทร. 1213

ในอนาคตควรนำบทเรียนฯ มาออกแบบนโยบาย ไม่ว่าจะเป็นนโยบายกำกับดูแลผู้ให้บริการทางการเงิน การคุ้มครองและให้ความรู้แก่ผู้ใช้บริการทางการเงิน และนโยบายสาธารณะอื่น ๆ เพื่อให้สุขภาพทางการเงินของประชาชนทั่วไปแข็งแกร่ง ซึ่งจะส่งผลต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจการเงินในภาพรวมด้วย

^๑ รายละเอียดเพิ่มเติมใน “รปภ.กับการกิจช่วยเหลือลูกหนี้ครัวงจร” ในบทต่อไป

มีหนึ่งต้องแก้ไข เริ่มต้นใหม่อย่างยั่งยืน

ลลิตา แซ่กัง - สุกร ดีพันธ์ รปท.

ลูกหนี้หลายคนพยายามแก้ไขหนี้สินของตนเอง แต่ลูกหนี้จำนวนไม่น้อยยังไม่รู้ว่า “จะวางแผนการเงินเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่ให้ยั่งยืนอย่างไร?”

คำตอบ

“กำบัญชี-มีเป้า-เก็บ (เงิน) ให้อยู่-ลดให้ได้-ฟื้นเข้าไว้”

ทำบัญชี นับเป็นก้าวแรกที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้เรารู้ข้อมูล การเงิน ประเมินโอกาส และจุดอ่อนของตัวเองได้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็น

- รายการหนี้สินมีเท่าไร? แต่ละก้อนผ่อนเท่าไร? จ่ายวันไหน? ดอกเบี้ยเท่าไร? หมดหนี้เมื่อไร?
- รายรับมีเท่าไร? พ่อแม่? ต้องหารายได้เสริมอีกหรือไม่?
- รายจ่ายมีเท่าไร? ลดได้อีกไหม? ใช้ชีวิตสมะลงได้อีกหรือไม่?

มีเป้า หลักง่าย ๆ คืออยากเห็นชีวิตตัวเองตอนแก่เป็นอย่างไร?

และดูว่า การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน สนับสนุนให้เราใกล้เป้าที่ต้องการหรือไม่? ถ้าไม่ใช่ก็ให้ปรับวิธีการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับหมวดหมุนที่ปักไว้

เก็บ (เงิน) ให้อยู่ ต้องใช้เวลาปรับทัศนคติพอสมควร จึงต้อง

ยึดหมวดหมุนหมายข้างต้นไว้ให้ดีว่า “อยากมีชีวิตแบบไหนในอนาคต?” และกำหนดเป้าหมายการเงินระยะใกล้-สั้น-กลาง-ยาว เพื่อสนับสนุน

แผนให้กู้ของชีวิต โดยหลักสำคัญคือ เมื่อได้เงินเดือนแล้วต้องหักเงินเก็บก่อน กินใช้ไม่ใช่เก็บจากที่เหลือกินใช้ เช่น

- ระยะใกล้ 0-3 เดือน เป็นช่วงปรับทัศนคติเรื่องการประหยัด อดออม ให้ตัวเองก่อน เพื่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนจากภายใน

- ระยะสั้น 3 เดือน-2 ปี ควรแบ่งเงินหลังหักภาระต่าง ๆ เป็นเงินออม เพื่อเหตุฉุกเฉิน เงินก้อนนี้จึงควรทยอยเก็บเป็นเงินฝากประจำทุกเดือน หรือตัดบัญชีไว้เลย ซึ่งต่ำรากางเล่มแนะนำว่า ควรมีอย่างน้อยเท่ากับเงินเดือน 2 เดือน ที่เราต้องอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้จัดการชีวิตต่อไป

- ระยะกลาง 2-10 ปี เป็นเงินออมเพื่อสะสมทรัพย์ในอนาคต เช่น ทำธุรกิจเล็ก ๆ ลงทุนซื้อสั่งหารีมทรัพย์ หรือทองคำ เป็นต้น

- ระยะยาว 10 ปีขึ้นไป ทยอยเก็บไปเรื่อย ๆ เป็นเงินก้อนในอนาคต หลังเกษียณอายุ อาทิ การซื้อประกันแบบบอ漫ทรัพย์ ซึ่งจะได้ทั้งเงินก้อนและประกันหากเกิดอุบัติเหตุชีวิต

 ลด (ค่าใช้จ่าย) ให้ได้ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องทำความตกลงกัน ในครอบครัวให้เข้าใจตรงกันว่า สถานะการเงินในครอบครัวเป็นอย่างไร ทำให้ต้องลดค่าใช้จ่าย เพื่อให้ทุกคนพร้อมใจกันลดค่าใช้จ่าย

 ฝันเข้าไว้ นับเป็นเรื่องท้าทายของ “สายช้อป” มา วิธีหนึ่งที่จะช่วยดัดนิสัยนี้ได้คือ การจัดระเบียบบ้าน จะทำให้เราเห็นสารพัดสิ่งค้าที่ซื้อไปแล้วไม่ได้ใช้เป็นจำนวนมาก สุดท้ายถ้ากลับมาทบทวนดี ๆ ชีวิตเรา มีของจำเป็นไม่กี่รายการ ก็ต้องชีวิตในระดับพอเพียงได้แล้ว ... เมื่อคิดได้แบบนี้

ก็จะทำให้เราคิดมากขึ้นก่อนจะซื้อของเข้าบ้าน แต่ถ้ายังวนเวียนกับความอยากรู้ว่าได้ลอง “เลื่อน” การตัดสินใจซื้อออกไป สุดท้ายความอยากรู้จะหายไปอย่างรวดเร็ว เพราะสินค้าส่วนใหญ่ไม่มีกีโนเสียหาย

สุดท้ายนี้ สิ่งที่อยากรู้ยังคงหลอกคนทุกคนคือ “มีหนี้ต้องแก้ไข เริ่มต้นใหม่อย่างยั่งยืน” ซึ่งทุกคนทำได้แค่ “ทำบัญชี-มีเป้า-เก็บ (เงิน) ให้อยู่-ลดค่าใช้จ่าย ให้ได้-ฝันเข้าไว้” แล้วดีเอง

